

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Origenes

Rothomagi, 1668

Tomvs Dvodecimvs. Responderunt ergo Iudaei, & dixerunt ei, Quod signum ostendis nobis, quod ista facias? Respondit Iesus, & dixit eis, Destruite templum hoc, & in tribus diebus erigam illud.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

δεῖν τὰ ἐπὶ τοῦ ἐκδηλοῦνται ἐν τῶν ἐκείνων
 ποσειδωνοῦν μὲν δὲ λέγουσι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι·
 τίς δεῖν μᾶλλον ἢ αὐτοῦ θεοῦ, πῶς ἔστι, ἡ οἱ ἀπό-
 στολοι· ὁ θεὸς τῶν πατρῶν ἡμεῶν ἢ ἡμεῶν ἰσοῦν,
 ὃν ἡμεῖς διεχρήσαμε κρεμῆσιν ἐπὶ ζύλων·
 ἢ ἡδ' ἴσως ἄλλο ἴσασιν ἐκ νεκρῶν ἐξηγημέ-
 νον ἰσοῦν θεῶ, ἢ τῶν πατρῶν, ὃν καὶ ὁ
 χριστὸς διέξωλον ἐπὶ τῶ ἀβραάμ, καὶ ἰσαὰκ,
 καὶ ἰακώβ φησιν, ἡδ', οὕτως ὄντων νεκρῶν, ἡδ'
 * καὶ τῶν ζώντων· πῶς ἔστι ἡ οἱ ἀποστόλοι, * τῶ ἀ-
 νῶν θεῶν δεῖν τῶ χριστῶ ὁ οἶκος ἡν, ἐμέμνητο B
 αὐτῶ ἐν ἐπὶ λαλιῶν· ὁ ζῆλος τῶ οἴκου σου κα-
 ταπαράξεται με; ἢ καὶ ἡδ' ἐπὶ τῶ παρῶν, ἡδ'
 ἡδ' ἐπὶ, * καταπαράξεται με; ζῆλοι δὲ μέγιστοι ὁ
 χριστὸς ἐν ἐκείνῳ ἡμεῶν οἶκῳ τῶ θεῶ, μὴ
 ἐκείνου ἀλλ' οἴκου ἐμπερὶς, μὴδὲ ἐν
 οἴκῳ τῶν ποσειδωνοῦν λέγειν ἀπὸ τῶν, ἀπὸ
 δεῖν ζῆλον τῶν ἡν, ἐκείνου ἀπὸ τῶν ἀκρίτων
 αὐτῶ τῶν ζῶντων ἀπὸ τῶν γενομένων φωνῶν καὶ με-
 ταφορῶν εἰρηνοφῶν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, εἰς
 καταπαράξεται με μὴδὲ ἀλλήλων ἐκείνου ἐν
 θεῶν ἐπιμνησθῆναι τῶν ἐκείνων αὐτῶ τῶν ψυ-
 χῶν πᾶσι τῶν ἀποστόλων, ἡδ' αὐτῶν δὲ * τῶ
 δεῖν τῶν πᾶσι καταπαράξεται ἐκείνου·
 πᾶσι * τῶ ἐπὶ λαλιῶν ἐξῆναι τῶ· ὁ ζῆλος τῶ
 οἴκου σου καταπαράξεται με, καὶ μετ' ὀλίγα· ἡ-
 δ' ἐπὶ εἰς τῶ βραχίονα με ζῆλον, καὶ εἰς τῶ
 ἀπὸ με ἐπὶ τῶν με ὅσον, ἀμφότερα ἐν
 τῶν διαγελοῦν ἀναγεγραμμένα, ἡδ' ἐκείνου ἐκ κατα-
 σώπει λέγειν τῶ χριστῶ, οὐδέ μιν ἐμφανίον-
 τα τῶ λέγειν καταπαράξεται με· σπῶ-
 δρα δὲ ἀποκατηρτίως ὁ περικλῆν οἶσται τῶ· ὁ
 ζῆλος τῶ οἴκου σου καταπαράξεται με, ἐκ καταπα-
 ράξεται τῶ ἐκείνου, καὶ ἀνακαθίσταναι τῶν
 σωπῆς δύναμειν λέγειν, μὴ διὰ αὐτοῦ ἐν
 εἰρημῶν τῶ ἐν τῶν λαλιῶν ποσειδωνοῦν τῶν
 νομῶν ἐκ καταπαράξεται τῶ ἐκείνου, καὶ
 ἀνακαθίσταναι δύναμειν λέγειν· ἀπὸ τῶν
 δὲ ἐπὶ κατ' αὐτῶν καὶ τῶ ἐπὶ εἰς τῶ βραχίονα
 με ζῆλον, καὶ ἐπὶ ἐκείνου λέγειν, ἐν τῶ
 ἐπὶ ἀναγεγραμμένων λαλιῶν· ἀλλ' ὡς εἰκός
 ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶ· καταπαράξεται με, ὡς μὴ E
 διὰ αὐτοῦ τῶ χριστῶ ἀπαγγέλλεται, ἡ
 χριστῶ τῶ θεῶ τῶ ἀποστόλων ἀπὸ τῶν
 καὶ χριστῶ λέγειν· ἀπὸ τῶν τῶ οἱ ἰσχυροί,
 ἡ εἰρημῶν αὐτῶ, ἡ σμῆνον δεικνύς ἡμῖν, ὅτι
 τῶν ποιῆς; ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἡ εἰρημῶν,
 λύσατε τῶν τῶν, καὶ ἐν τῶν ἡμέραις
 ἡμερῶν αὐτῶν· οἱ σωματικοὶ καὶ τῶν ἀσπῆκτοις

A Deum, qui adorabatur ab his, qui tem-
 plum illud Deo consecrarant. Quocirca
 obediens Deo, magis quam hominibus
 Petrus, & Apostoli dicunt: *Deus patrum*
nostrorum suscitavit Iesum, quem vos in-
teremistis suspensum in ligno: non enim
 ab alio Deo sciunt excitum Iesum ē
 mortuis, nisi à Deo patrum, quem Chri-
 stus glorificans, Abraham, & Isaac, &
 Iacob Deum dicit esse, non mortuorum,
 sed viventium. Atque etiam quomodo
 Discipuli, si domus non fuisset ejsdem
 Dei cum Deo Christi, recordati fuissent
 verborum illorum: *Zelus domus tue come-*
dit me, quæ dicuntur in psalmo sexage-
 simo octavo. Sic enim ponitur in Pro-
 pheta, *comedit*, tempore præsentis, &
 non *comedit* tempore futuro. Diligit
 autem eximie Christus domum Dei in
 unoquoque nostrum, nolens ipsam fieri
 domum mercatus; neque volens, ut do-
 mus precationis spelunca fiat latronum:
 quippe qui Dei zelantis sit filius, si can-
 dido animo tales Scripturarum voces au-
 dimus, à rebus humanis per metapho-
 ram desumptas: ad demonstrandum,
 quod Deus nolit alieni quicquam à vo-
 luntate sua admisceri anime, omnium
 quidem hominum, sed præcipue eorum,
 qui admittere volunt divinissimam fi-
 dem. Attamen sciendum est, psalmum
 octavum, & sexagesimum habentem:
Zelus domus tue comedit, & post pauca:
Dederunt in escam meam fel; & in siti po-
 taverunt me aceto (quæ utraque in Eyan-
 gelijs sunt scripta) ex persona Christi
 dici, nullam personæ loquentis offen-
 dentem mutationem. Valde etiam inob-
 servanter Heracleon illud: *Zelus domus*
tue comedit me, dici putat ex persona
 earum Potentiarum, quæ eiecæ fuerunt,
 & consumptæ à Servatore, non valens
 feriem prophetiæ servare. Nam nobis
 intelligentibus hæc ex eiecæ, & con-
 sumptarum Potentiarum persona dici,
 consequens est iudicio suo, ut ab illis
 etiam dicantur verba illa: *Dederunt in*
escam meam fel; quæ in eodem scripta
 sunt psalmo: sed, ut probabile est, il-
 lum turbavit vox, *comedit* (perinde quasi
 à Christo dici non posset) non viden-
 tem morem Scripturarum hominum af-
 fectus Deo, & Christo tribuentium.

TOMVS DVODECIMVS.

Responderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei;
 Quod signum ostendis nobis, quod ista fa-
 cias? Respondit Iesus, & dixit ei, De-
 struite templum hoc, & in tribus diebus
 erigam illud.

Corporis amantes, ac rerum sensibilibium, nunc jam mihi videntur in-

nui Judæi : qui ægre ferentes expulsos
 fuisse à Iesu , qui domum Patris facie-
 bant domum mercatus , rebus ab ipso
 gestis signum postulant , ex quo signo Fi-
 lius Dei , quem illi non recipiunt , videat-
 ur hæc decenter facere . Sed conjun-
 gens Servator sermonem de corpore suo ,
 perinde quasi loqueretur de templo illo ,
 interrogantibus : Quod signum ostendis ,
 quod hæc facias , respondet : Destruite tem-
 plum hoc , & in tribus diebus erigam illud .
 Nam etiam si vel alia decem signorum
 millia potuisset ostendere , certe ad illud :
 Quod hæc facias , nullum aliud ostendere
 poterat : proinde mentionem Templi fecit
 , pro lignis à Templo diversis . Attamen
 utraque tum Templum , tum corpus
 Iesu juxta unam intelligentiam , figura
 mihi esse videntur Ecclesiæ : eo quod
 hæc ædificata sit ex viventibus lapidi-
 bus ; facta Domus spiritualis in sacerdotium
 sanctum ; superædificata supra fundamen-
 tum Apostolorum , & Prophetarum , & Ie-
 su Christi , qui est lapis angularis , re vera
 Templum existens . Sin vero propter il-
 lud : Vos estis corpus Christi , & convenien-
 tia lapidum Templi destrui , dissiparique
 (ut in primo , & vigesimo scriptum est
 psalmo) Christi ossa ab insidijs , quæ sunt
 in persecutionibus , & tribulationibus ,
 & ab his , qui bellum inferunt unitati
 Templi ob persecutiones , erigetur Tem-
 plum , & suscitabitur corpus tertia die
 post diem malitiæ in ipso instantem , at-
 que post diem consummationis hac pos-
 teriorem . Tertia enim in cælo novo , &
 terra nova instabit dies : quando ossa
 hæc , nempe domus Israël in magna do-
 minica excitabuntur morte devicta , a-
 deo ut facta resurrectio Christi à crucis
 passione , contineat mysterium resurre-
 ctionis totius corporis Christi . Ut au-
 tem corpus illud Iesu sensibus obnoxium
 cruci affixum est , sepultumque , & postea
 excitum , sic totum sanctorum Christi
 corpus cum Christo cruci affixum est , &
 nunc non amplius vivit . Vnusquisque
 enim illorum perinde atque Paulus , in
 nulla re alia gloriatur , præterquam in
 cruce Domini nostri Iesu Christi : per
 quem ipse mundo crucifixus est , & mun-
 dus illi . Quamobrem non tantum una
 cum Christo cruci fuit affixus unusquis-
 que , ac mundo , sed etiam una cum
 Christo sepelitur : Sepultri enim sumus una
 cum Christo , inquit Paulus , addens etiam
 (veluti ad quempiam resurrectionis ar-
 rathonem pervenisset .) Et cum ipso sur-
 reximus : postea in quadam novitate vita

Α φίλοι δικαί μου τῶν * δι' ἧ ἰδαίαν δηλοῦσαι , * ἡ. 66
 οἱ πνεσ ἐπὶ τοῖς λαοῖς τῶ ἰσοῦ ἀπελασμοῦ ,
 ποιῶσιν οἶκον ἐμπορία ἐν οἶκον ἑ πατρὸς ἀγα-
 νακτῶντες , ἀπαίτησιν ὑπ' αὐτῶν περιπο-
 ροῦσιν , ἀπαίτησιν σημεῖον , κατὸ σημεῖον ἀρεπῶν
 πνεσ φανήσονται ὁ λόγος , ὅν μὴ ἀφ' αὐτῶν
 ἐκφῶν , ἑαυτὰ πῶν . σωματικῶν δὲ ὁ σωτῆρ
 ὡς ἕνα τὸν αὐτὸ τῶ ἰσοῦ ἐκείν * ἑ αὐτὸ τῶ * ἡ. 76
 ἰδὲν σῶμα τὸν λόγον , ἀπεκρινέσθαι αὐτὸς τὸ . π
 σημεῖον δευτέρως , ὅτι ἑαυτὰ πῶν ; τὸ . λύτατε
 ἐν ναὸν τῶν , καὶ ἐν τρεῖσιν ἡμέραις ἐγερθεὶς
 αὐτῶν . εἰ γὰρ καὶ μετὰ ὅσα σημεῖα ἄλλα διει-
 κρύσας οἶός τε ἦν , * ἀλλ' ἔπ' σε αὐτὸς ὁ , ὅτι VII. Not.
 ἑαυτὰ πῶν , τὰ κτ' ὅτι ναὸν ἀρεπῶν αὐτῶν
 ἦν ἑτέρων ἀφ' ἑαυτῶν ναὸν σημεῖων ἀπεκρινάσθαι
 ἀμφοτέρω μόνον τὸ τῶ ἰσοῦ , καὶ ὁ σῶμα ἑ
 ἰσοῦ , κτ' μίαν ἦν ἐκδοχῶν τυπὸς μοι ἦν φά-
 νεταί τις ἐκκλησίας , ὁ ἐκ λίθων ζώντων οἰ-
 κοδομηθεῖσθαι αὐτῶν , οἶκον πῶν μακρῶν εἰς ἰε-
 ρόθυμα ἀγιονομήσθαι , ἐποικηδομημένην ἐπὶ
 C ταῖς θεμελίαις τῶ ἀποστόλων , καὶ ἀρεπῶν ἦν , ὅν-
 τος ἀκρογωνιαίως χριστοῦ ἰσοῦ , χρηματικῶν ναὸν .
 ἀφ' ἑ ἑ . ἰμῶν δὲ ἑστὸ σῶμα χριστοῦ , καὶ μέλη
 ἐκ μέσων , καὶν λίθων δὲ ἦ ἦν λίθων τῶ
 ναὸ ἀριστοῦ δικῆ καὶ ἀφ' ἀρεπῶν τῶ , ὡς
 ἐν καὶ ἀαλμῶ γέγραπται , πῶν τὰ ὅσα ἑ
 χριστοῦ ἑαυτῶν ἑ ἐν διαγωμαῖς καὶ θλίψεσιν ἐπιτε-
 λαῶν , ἀπὸ τῶ ἀρεπῶν πολεμήσαντων τῶ ἐνότητι ἑ
 ναὸ ἐν διαγωμαῖς , ἐγερθεῖσθαι ὁ ναὸς , καὶ αἰα-
 γησῆσθαι ὁ σῶμα τῶ τρεῖτη ἡμέρα κτ' πῶν ἐπι-
 D κρινέσθαι ἐν αὐτῶν καλῶς ἡμῶν , καὶ πῶν κτ'
 ἑαυτῶν ἑ σωματικῶν . τρεῖτη γὰρ ἐν τῶ καὶ καὶ
 ἑαυτῶν καὶ καὶ γῆ ἐγερθεῖσθαι , ὅτι τὰ ὅσα
 ἑαυτῶν , πῶν οἶκος ἰσοῦ ἐν τῶ μεγάλῃ κειρα-
 καὶ ἐγερθεῖσθαι , τῶ θανάτῳ νεκρικῶν , ὡς τῶ
 καὶ πῶν ἡμῶν αἰάσων τῶ χριστοῦ ἀπὸ τῶ
 κτ' ὅν σαμῶν πῶν αὐτῶν μυστήριον τῶ
 ἀναστάσεως τῶ πῶν χριστοῦ σῶμα . ὡς
 φθ' ἑ ἐκφῶν ὁ ἀφ' ἑπὶ τῶ ἰσοῦ σῶμα ἐσαύ-
 ρωσθαι , καὶ τέταρτη , καὶ κτ' τῶ ἐγερθεῖσθαι ,
 E ὡς τῶ τῶ ἑλῶν ἦν ἀγιῶν χριστοῦ σῶμα σωμα-
 τικῶν καὶ νῦν , ἐν τῶ ἑ . ἑκαστος γὰρ
 * ἦν , ὡς παῦλος , ἐν σῶμα ἑ καὶ καὶ ἑ
 ἢ ἐν τῶ σαμῶν τῶ καὶ ἡμῶν χριστοῦ ἰσοῦ , δι' ἡ
 ἑ αὐτῶν κόσμῳ ἐσαύρωσθαι , καὶ κόσμῳ αὐτῶν .
 ἢ μόνον αὐτῶ χριστοῦ σωματικῶν καὶ κόσμῳ
 ἐσαύρωσθαι , ἀλλὰ καὶ χριστοῦ σωματικῶν .
 σωματικῶν γὰρ , φησὶ , τῶ χριστοῦ , ὁ παῦ-
 λος . καὶ ἀσφαλῶ ἐν πῶ ἀρραβῶν ἀναστά-
 σεις ἡμῶν λέγει τὸ . σωματικῶν αὐτῶν , ἐπὶ ἐν καὶ τῶ τῶ
 αἰ

1. Pet. 2. 5.

Eph. 2. 20.

1. Cor. 12. 27.

Gal 6. 14.

Rom 6. 4.

quo Servator dicit: *Zelus domus tue comedit me*: atq; etiam de Iudæis petentibus signū sibi ostendi, ac denique de Domini ad ipsos responsione, conjungentis sermonem Templi sermoni proprii corporis, & dicens: *Destruite Templum hoc, & in tribus diebus erigam illud*. Ab hoc enim templo, quod est corpus Christi, expellantur hæc oportet, quæ mercaturam exercent, ut non in posterum sit domus mercaturam exercentiam. Destruī etiam hoc templum ab his qui insidiantur sermoni Dei necesse est, cumque dirutum fuerit, tertia, quam prædiximus, die excitari: quando etiam Discipuli ejus recordabuntur, quod dixerit Filius Dei, antequam destrueretur templum, perfecta tunc cum cognitione, fide etiam ipsorum: & credent sermoni, quem dixerit Iesus. Quin unusquisque, qui erit hujusmodi (Iesu illum purificante) cum deposuerit, quæ aliena sunt à ratione, ac vendentia, propter inhabitantis in se Filij Dei zelum destruetur, ut à Iesu erigatur: non tertia die, quod ad propositam lectionem attinet; nec enim scriptum est, Destruite Templum hoc, & ego tertia die illud erigam; sed in tribus diebus. Erigitur autem templi erectio, postquam destructum fuerit, prima, & secunda die, & perficitur in totis tribus diebus. Quamobrem, & facta est resurrectio, siquidem una cum Christo crucifixi sumus, unaque cum ipso sepulti. Et quoniam non satis est ad integram resurrectionem illud verbum, confurreximus omnes in Christo; [addidit,] vivificabimur, unusquisque autem in suo ordine: primitia Christus, deinde qui sunt Christi, in adventu ejus: postremo finis. Resurrectionis etiam illud est, prima die in Paradiso esse Dei; resurrectionis item, quando apparet, *Ne me tangas*, inquit, *nondum enim ascendi ad Patrem meum*. At perfecta est resurrectio, cum vadit ad Patrem. Quoniam vero quidam confunduntur, cum venerint ad locum de Patre, & Filio addu-

ει δὲ λέγει ὁ σωτήρ . ὁ ζήλος τῆ οἴκου σου καὶ τῆ φάραγμά μου, ἔρηται, ἥτις τε αἰτεῖντων ση- μιον ἰσθῶσαν αὐτοῖς δεῖξῆναι, καὶ τῆς τῆ κυ- εἰς πατρὸς αἰθέρος ἀπεκρίσεως, σιωπῶντος ὅν τῆ ναὸ λόγον * ἡμεῖς ἴδμεν σῶματος, καὶ καὶ φάραγτος . λύματα δὲ ναὸν ἔσται, καὶ τριῶν ἡ- μέρας ἐγερθεὶς αὐτὸν . ἀπὸ γὰρ τούτου τῆ ναὸ, ἔν- τος σῶματος χειρὸς, διὰ ἀπλάνασθαι τῶνα τῆ ἀλογα, καὶ ἔμπορεῖα, ἵνα μὴ κείνη οὖτος ἔμπορεῖς ἦ . Ἐπειὶ δὲ ναὸν λυθῆναι δεῖ ἵνα τὸ ὀπιτελευθῶνται τῶ λόγον τῆ θεῶ, καὶ μὴ τὸ λυθῆναι τῆ πνευματικῆς ἡμῶν πείτη * μὴ εἰς καὶ γαρθῆναι . ὅτι καὶ οἱ μαθηταί, ὅτι ἔλεγε παρὶς ἐν λυθῆναι ὅν ναὸν τῆ θεῶ ὁ λόγος, αὐτὸς μνησθῆ- στοντα ἔλεγε, καὶ * πνευματικῶν, τελεωμένων αὐτῶ . καὶ ἡμεῖς τῆς γνώσεως ὅτι καὶ τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῶ λόγον ὅν εἶπεν ὁ ἰησοῦς . καὶ ἕκαστος δὲ ἡμεῖς ποιῶντες, ἵνα αὐτὸν καθεύθοντες, ἀποθνήσκουσιν τῶ ἀλογα, καὶ τῶ πωλῶνται, ἀλλὰ πῶν τῶ ἐν αἰθέρος λόγος ζῆλον καταλυθῆναι, ὅτι τῶ ναὸ ἰσοῦ ἐγερθῆναι, ἢ τῆ περὶ τῆ ἡμέρας, ὅσον ἐστὶ τῆ πνευματικῆς λέξι, ἢ γὰρ γέγραπται . λύματα πῶν ναὸν τῶτον, καὶ τῆ περὶ τῆ ἡμέρας ἐγερθεὶς αὐτὸν, ἀλλὰ ἐν τριῶν ἡμέρας . ἐγερθεὶς γὰρ ἢ τῶ ναὸ τῆ πνεύματος μὴ τῶ λυθῆναι ἡμέρας, καὶ τῆ δουτέρας, πλεῖστα ὅ αὐτὸς ἡ ἕκαστος ἐν ὅ- λω τῆς τριῶν ἡμέρας . διὰ τῶ καὶ γέροντες ἀνάστασις, καὶ ἕκαστος ἀνάστασις, εἴ γε σιωπῶντος ἡμεῖς τῶ χριστῶ, καὶ σιωπῶνται αὐτῶ . καὶ ἐπει * ἀκαθὰ εἰς πῶ ὅλιω ἀνάστασις τῶ, σιωπῶν καὶ ἡνεκηδῶ, ἐν τῶ χριστῶ πῶντας ζωοποιήσονται . καὶ ἕκαστος δὲ ἐν τῶ ἰδίῳ πάσμα . ἀπὸ καὶ χριστῶ, ἐπειὶ οἱ τῶ χριστῶ ἐν τῆ πνεύματος αὐτῶ, εἴτα τῶ τέλος ἀνάστασις γὰρ ἢ καὶ τῶ ἐν τῆ πνεύματος ἡμέρας γέροντες ἐν τῶ πνεύματος τῶ θεῶ, ἀνάστασις δὲ, ὅτι φανερὸς φησι . μὴ μὲν ἀσπῆ, ἕκαστος γὰρ ἀναβῆναι πνεύματος ὅν πατέρα . ὁ δὲ τέλει τῆς ἀνάστασις ἦν, ὅτι ἡμεῖς πνεύματος ὅν πατέρα . ἐπει δὲ οἱ συζητό- μνοι ἐν τῶ πνεύματος καὶ ἡμεῖς τῶ, συ- νάγοντες πῶ . ἀνεκρίματα δὲ καὶ ψαλλόμενοι τῶ τῶ θεῶ, ὅτι ἐκτελεσθέντων καὶ τῶ θεῶ, ὅτι ἡμεῖς πῶν χριστῶ ἐν ὅλιω ἡμεῖς, καὶ τῶ τῶν ἡμεῖς ἀλλήλων ἐπιεῖν ἐπὶ ὅν ἐγερθεὶς πνεύματος πῶν ἐγερθῆναι, καὶ πῶ . λύ- σατε πῶν ναὸν τῶτον, καὶ ἐν τριῶν ἡμέρας ἐγερθεὶς αὐτὸν, * οἷον τῶ ἐν τῶ πνεύματος καὶ τῶ πατέρα, ἀλλὰ ἐν, ἢ μόνον ἕκαστος, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐκτελεσθέντων ἀνεκρίματα, ἢ καὶ ἡμεῖς ἀνεκρίματα λέγει, πα-

1. Cor. 15
22, 19
1. Cor. 15, 17
1. Cor. 15, 15

D
E
καὶ τῶ πνεύματος καὶ τῶ πατέρα, ἀλλὰ ἐν, ἢ μόνον ἕκαστος, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐκτελεσθέντων ἀνεκρίματα, ἢ καὶ ἡμεῖς ἀνεκρίματα λέγει, πα-

πτέρα καὶ υἱόν * λεκτόν φωνῆς αὐτοῦ ἀποφ-
 λεν μὲν τὰ ἀπορητικῶς καὶ ἀποδοσιαστικῶς ῥητά
 τὰ ἰππερον εἶναι ὅτι υἱὸν ἀποφύγει τὸν πατέρα, καὶ
 ὅτι ἀνάστη τὸν υἱὸν πατρὸς εἶναι ὅτι υἱὸν, καὶ ὅτι πα-
 τέρα καὶ πατέρα. **Μὲν** ὅτι τὸ ὅτι αὐτοῦ ἔστι
 τὸν ὁμιλοῦντα μὴ δὲν διδάσκει ποῖον, εἰ μὴ
 ἢ ἁπλοῦς τὸν πατέρα ποιοῦντα, καὶ λέγοντα ὅτι ὁ
 ὁ πατὴρ ποιεῖ, αὐτὰ ὁμοίως καὶ ὁ υἱὸς ποιεῖ, τὸν νεκρὸν
 ἔσθ' ἢ σῶμα ἢ ἐνηχθέντα, ἢ πατρὸς αὐτῶν ἢ τὸ
 ἡμεῖς ἡμεῖς, ἢ ἀπορητικῶς λεκτόν ἐνηχθέν-
 ται πρὸς ἡμεῖς ἐν νεκρῶν. ὁ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 πρὸς ἐν τριῶν, φωνῆς ἀπὸ τῶν ἐν τριῶν, μὴ ἐκ τῶν
 * ἡ. 76
 σαί, καὶ τὸ γὰρ ὁμοίως * ὅτι ἐν τριῶν, πᾶς ἐν τριῶν ἢ
 ἀνάστασις ἐνεργηθεὶς ἡμεῖς. ἔπειτα ὅτι τὸ τριῶν
 φωνῆς ἢ πνευματικῆν ἡμεῖς, ἐν τριῶν δὲ ἡμεῖς
 ἢ τῆς ἐκκλησίας ἀνάστασις, τῶν τριῶν ἀκόλουθον
 ἔστι ἀποφύγει λέγειν ἢ τὸ ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ
 τὴν δὲ λέγει τὴν ψυχικῶν, ἢ ἡμεῖς ἡμεῖς τῆς
 ἐκκλησίας τῆς ἀνάστασις ἐν αὐτοῖς. ἔοικε
 ἡμεῖς τῶν τῶν αὐτῶν ἐν τῶν καὶ μαθητῶν
 * ἡ. 77
 καὶ ἡμεῖς ἀναγαγεῖν ἀνάστασις * διαθήματα ψυ-
 χικῶν ἀποφύγει τὸν τῶν τῶν ἀναγαγεῖν κατη-
 γορητικῶν τῶν καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, τὴν
 ἀναγαγεῖν ἡμεῖς ἡμεῖς. λέγει τὸν νεὸν τῶν
 καὶ ἡμεῖς ἐν τριῶν ἡμεῖς ἡμεῖς ἀνάστασις. ὁ ἡμεῖς
 ἡμεῖς τῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν, οἱ δὲ
 ἀποφύγει τῶν τῶν αὐτῶν οἰκοδομητικῶς
 τῶν λέγει τῶν αὐτῶν εἰρημικῶς ἡμεῖς κα-
 τηγορητικῶς. ἔπειτα ἡμεῖς, διδάσκει καὶ ἀποφύγει
 νεὸν τῶν τῶν, καὶ ἀποφύγει τῶν αὐτῶν οἰ-
 κοδομητικῶν. ἢ ὡς ὁ ἡμεῖς, ἡμεῖς ἡμεῖς
 αὐτῶν λέγει τῶν ὅτι, ἐγὼ καταλύσω τὸν νεὸν τῶν
 τῶν καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ ἀποφύγει τῶν αὐτῶν ἡμεῖς
 ἀποφύγει τῶν αὐτῶν οἰκοδομητικῶν. ὅτι καὶ ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἀνάστασις εἶπεν αὐτῶν. ἔπειτα ἀποφύγει
 ἢ ἡμεῖς καὶ ἀποφύγει τῶν αὐτῶν; ἢ δὲ ἡμεῖς
 ἡμεῖς ὡς ὁ ἡμεῖς φωνῆς καὶ ἀνάστασις ὁ ἡμεῖς
 εἰς μέσον ἐπιπέσει τῶν ἡμεῖς λέγει τῶν. ὅτι ἀπο-
 φύγει τῶν; ἢ ἡμεῖς καὶ ἀποφύγει τῶν αὐτῶν; ἢ δὲ
 ἡμεῖς καὶ ὅτι ἀποφύγει τῶν αὐτῶν. ἢ ἡμεῖς
 * ἡ. 78
 ἀνάστασις καὶ ἡμεῖς ἀποφύγει τῶν αὐτῶν τῶν ἀνά-
 στασις. ἢ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἐν χριστῶ ῥητόν. ἢ ἡμεῖς
 αὐτῶν οἱ ἡμεῖς, πνευματικῶν καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἀνά-
 στασις ἡμεῖς, ἢ ὅτι ἐν τριῶν ἡμεῖς
 * ἡ. 79
 ἀποφύγει τῶν αὐτῶν φωνῆς ὅτι νεὸν οἱ ἡμεῖς
 λέγει τῶν. ὅτι ἡμεῖς εἰς τῆ ἡμεῖς καὶ ἀποφύγει τῶν αὐτῶν. ἢ ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς τῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἡμεῖς τῶν αὐτῶν ἡμεῖς
 ἡμεῖς, βασιλευσὶς τῶν βασιλευσὶς οἰκοδομητικῶν ἡμεῖς ἡμεῖς, ἢ ἡμεῖς
 Pars II.

A Patrem, & Filium : illis respondere de-
 bemus, in primis quidem ea verba, quæ
 præcipue astruant alium esse Filium à Pa-
 tre, & quod necessario Filius sit Patris
 filius, & Pater Filij sit pater; tum vero
 non absurdum esse, eum, qui fateatur se
 nihil posse facere, nisi quod viderit Pa-
 trem facientem, quique dicat, Quicquid
 Pater facit, similiter etiam Filius facit,
 corpus, quod mortuum erat, excitasse;
 Patre hoc illi donante: qui Pater præci-
 pue dicendus est Christum excitasse è
 mortuis. Sane Heracleon, In tribus, in-
 quit, pro eo quod est, In tertia, non per-
 scrutatus (quamvis notarit vocalam, Tri-
 bus) quomodo in tribus diebus peraga-
 tur resurrectio. Atque etiam præterea
 tertiam diem appellat spiritualem, in
 qua declarari putant Ecclesiæ resurrec-
 tionem. His consequens est, ut prima
 dies terrestris, secunda animalis dicatur,
 non facta Ecclesiæ resurrectione in ipsis.
 Videntur equidem, quæ scripta sunt in
 Evangelio secundum Matthæum, & Mar-
 cum à falsis testibus, in fine Evangelij
 accusantibus Dominum nostrum Iesum
 Christum, relationem habere ad illud;
 Destrucite Templum hoc, & ego in tribus
 diebus erigam illud. Ille enim de Templo
 corporis sui dicebat, quæ illi suspicantes
 de eo Templo dici, quod ex lapidibus
 ædificatum fuerat, quæ hic dicta sunt,
 dixerunt accusantes: Hic dixit: Possum
 destrucere Templum Dei, & in triduo illud
 ædificare: vel ut Marcus: Nos audivimus
 hunc dicentem, Ego diruam Templum hoc
 manu factum, & tribus diebus aliud non
 manu factum extruam, quando & sum-
 mus Sacerdos surgens dixit: Nihil res-
 pondes? cur isti adversum te testificantur?
 At Iesus tacebat: vel ut Matthæus in-
 quit: Et surgens summus Sacerdos in me-
 dium interrogabat Iesum dicens: Non res-
 pondes quicquam? cur isti adversum te di-
 cunt testimonia? At ille tacebat, neque
 quicquam respondebat. Arbitror vero ne-
 cessario etiam hæc citata fuisse relatio-
 nem habentia ad eum textum, qui est
 præ manibus. Dixerunt ergo Iudæi: Qua-
 draginta, & sex annis ædificatum est Tem-
 plum hoc, & tu in tribus diebus eriges il-
 lud? Quomodo quadraginta & sex an-
 nis extructum fuisse Iudæi dicant Tem-
 plum hoc, si historiam sequamur, dicere
 non possumus. Nam in tertio Regum
 scriptum est, quod preparaverint lapides,
 & ligna tribus annis. In quarto autem
 anno, mense secundo, regnante rege Solo-
 mone super Israël, mandavit Rex, & tol-

lunt lapides grandes, lapides pretiosos pro A
 fundamento domus: atque lapides impositos,
 & sculpservunt eos filij Solomonis, & filij
 Hiran: jeceruntque eos pro fundatione in
 quarto anno, & fundaverunt domum Do-
 mini in mense Nisan (is est secundus men-
 sis.) Undecimo autem anno in mense Baal,
 qui est mensis octavus, perfecta est domus
 per omnes partes suas, & juxta cunctam
 dispositionem suam. Ut ergo etiam praeparationem
 ejus cum tempore structurae annumeremus,
 undecim annorum numerus non completur ad
 structuram Templi. Quamobrem quomodo
 Iudaei dicunt quadraginta, & sex annis
 adificatum fuisse Templum hoc? Nisi forte quis,
 qui urgeretur, contenderet ostendere tempus
 quadraginta & sex annorum compleri ab
 eo tempore, quo David inquit ad Nathan
 prophetam, consulens de adificatione Templi:
 En ego habito in domo cedrina, & arca Dei
 manet in medio tentoriae. Nam etiam si
 prohibitus fuit, ceu vir sanguinum, ipsum
 adificare, at faltem videtur se exercuisse
 circa colligendam materiam Templi. Inquit
 ergo in primo Paralipomenon libro Rex David
 cunctae congregationi: Solomon filius meus,
 in quem feliciter complacuit sibi Dominus,
 juvenis est, & delicatus: opusque magnum
 est, quoniam non homini, sed Domino Deo
 adificat. Preparavi ergo illi pro viribus
 meis ad domum Dei mei construendam,
 aurum, argentum, aes, & ferrum, ligna,
 lapides soem, & plenitudinis: lapidesque
 sumptuosos, & varios, & omnem lapidem
 pretiosum, & Parium, & marmor, ut
 complacerem in domo Dei mei: est etiam
 mihi, quod acquisivi, aurum, & argentum:
 ecce dedi in domum Dei mei in altitudinem:
 ex tot preparavi in domum sanctorum
 tria millia talentorum auri ex Saphir, &
 septem millia talentorum argenti probati,
 ut incrustetur ex ipsis domus Dei per
 manus artificum. Regnavit enim David
 annis septem in Hebron, & tria supra
 triginta in Hierusalem. Quare si poterit
 quis ostendere principium praeparationis
 Templi fuisse, colligente eo materiam
 convenientem a tempore quinti anni regni
 sui, poterit, si urgeatur, dicere de qua-
 draginta sex annis. Alius vero quispiam
 dicit Templum, quod ostenditur, non
 esse illud a Solomone extractum, nam
 eversum fuit captivitatis temporibus;
 sed quod Esdra adificaverit: de quo non
 possumus aperte ostendere orationem
 veram narratam de quadraginta, & sex
 annis. Apparet etiam apud Maccabaica

αἱρεσι λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸ θεμέλιον τῆς
 οἴκου, καὶ λίθους ἀπαικητήρας, καὶ ἐπιτελειήσαντο οἱ υἱοὶ
 σολομῶντος, καὶ οἱ υἱοὶ χερουμ, καὶ ἔβαλον αὐτούς.
 ἐν τῷ πταρτῷ ἔτη, καὶ ἐδημαλίωσαν τὸν οἶκον κυ-
 εῖς ἐν μηνί νηστῶν, καὶ τῷ δευτέρῳ μηνί ἐνδε-
 κᾶτα ἐποιήθη, μηνί βααλ, ὃς ἦν μηνὶ ὀγδοῦς
 σκευτελέσθη ὁ οἶκος εἰς πῶρτα λόγον αὐτοῦ, καὶ
 εἰς πᾶσαν διατάξιν αὐτοῦ. ἵνα οὖν καὶ πῶρ ἐ-
 ποιήσῃσιν σωκεῖν ἀπὸ βαρῶν τὰς χροῖας τῆς οἰ-
 κοδομῆς ἐνδεκα ἔτη τὰ πῶρτα ἢ συμπληρῶσαι
 εἰς πῶρ οἰκοδομῆν τῆς ναῦ. πῶρ ἔν οἱ ἰσ-
 δάοι λέγονται, πεπαισθέντα καὶ ἐξ ἔργων ἀκα-
 δαμῆθι ὁ ναὶς ἔσται; εἰ μὴ ἀρα τῆς βιασάμωρος
 φιλοσημῶσαι πῶρτα ἔσται τῆς ποταπέκοντα καὶ
 ἐξ ἑπτά πληρημῶν χρόνον, ἀφ' οὗ ὁ δαβὶδ
 φησι πῶρτα νᾶσαν τὸν σωφίτην, βασιλεύ-
 μωρος πᾶσι τῆς οἰκοδομῆς τῆς ναῦ. ἰδὲ ἐγὼ κα-
 ταίκα ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κειώτης τῆς διᾶ
 καὶ ἔσται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς· εἰ γὰρ κακῶν,
 ὡς ἀνὴρ ἀμύμων οἰκοδομῶσαι αὐτὸν, τοῖοι γὰρ
 ἡρόλησται πᾶσι πῶρτα σωμαζωμῶ τῆς ὕλης τῆς
 ναῦ. φησι γοῦν ἐν τῇ πῶρτῃ τῆς πῶρτα ἡ-
 μῶν δαβὶδ ὁ βασιλεὺς, πᾶσι τῇ ἐκκλησίᾳ
 σολομῶντ' ὁ υἱὸς μου, εἰς ὃν ἤρέπικεν αὐτὸν κύριος,
 νέος καὶ ἀπαλός, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ἢ πὸ οὐ-
 κᾶτα ἔσται οἰκοδομῆν, ἀλλὰ κειώθ' ἐσται. καὶ πᾶ-
 σαρ πῶρτα διώματιν ἡτοίμακα εἰς οἶκον θεοῦ μου
 χρυσοῖον, ἀργυροῖον, χαλκόν, καὶ σίδηρον, ἔξυ-
 λον, λίθους σοῦν, καὶ πληρώσεις, καὶ λίθους
 * πολυπλείας, καὶ ποικίλους, καὶ πῶρτα λίθων πᾶ-
 μων, καὶ πᾶροι πολὺ. ἐπ' ἐν τῷ δευτέρῳ μᾶ-
 ἐν οἴκῳ θεοῦ μου, ἐστὶ μοι ὁ πᾶσι πῶρτα χρυ-
 σοῖον, καὶ ἀργυροῖον, καὶ ἰδὲ δέδωκα εἰς οἶκον κυ-
 εῖς μου εἰς ὕλον, ἐκ πῶρ ἡτοίμασα εἰς τὸν οἶ-
 κον τῆς ἀγίων, πειράλια τὰ πάντα χρυσοῖς τῶ
 ἐκ θυφείρ, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς ἀγαθὰ ἔργων
 εἰς δακίμα, ἐπαλάσσωμαι ἐν αὐτοῖς τὸς οἶκον τῆ
 θεοῦ, ἀφ' ἧς χροῖς περὶ τῆς· ἐβασιλεύσει γὰρ ὁ
 δαβὶδ ἐπὶ τῆ ἐν χεβραὶν, καὶ λγ' ἐν ἱερου-
 σολήμ. εἰαὶ οὖν δυναθῆ ἡποδῆσαι πῶρτα ἔργων
 ἡμῶ τῆς πᾶσι τῆς ναῦ καὶ σοδομῆς ἡροσῆ-
 ναι σωμάρετος αὐτῶ πῶρτα ἔπιπῶρτον ἕλιω
 πᾶρτα ἔ' ἔργων τῆς βασιλείας αὐτοῦ, διωή-
 στω βιασάμωρος * πῶρτα μῶρτα ἑπτά ἐπὶ τῆ
 ἄλλος δὲ πῶρτα ἐπὶ τῆ δεικνύμωρον μὴ ἐν ἡ-
 πὸ σολομῶντος ἀνεδομημῶρον ἔσται ὅτι ἐκεί-
 νων, κατεστῆθη καὶ τῶς τῆς ἀρχιμαλωσίας
 χρόνος, ἀλλὰ τὸν ἐπὶ ἔσδρα οἰκοδομητέ-
 τα, πᾶσι ἢ οἶκον ἔργων πῶρτα ἐπὶ πᾶσι
 σωμάρετος καὶ ἐξ ἑπτά ἡποδῆσαι ἀλλοδομῶρον λόγον· τοῖοι δὲ καὶ ἐπὶ τῶ μᾶκαβαίκα

1. Paralip.
 29. 1, &
 37.

ANOTI

E

καὶ

καὶ ἦν ἐν τῷ ἀγροῦν οἰκοδομηθέντων μὲν
 * καὶ ἰσοῦ, καὶ λ' ἔτη πρὸς τὸν ἀβραάμ ἀπὸ
 θεοῦ ἀφ' ἧρας, ὡς εἶπ' ἀπὸ τῆς ἀβραάμ ἐπὶ
 τῷ Ἰσραὴλ πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ναοῦ σαββατικῆς
 ἑβραϊκῆς δύο, πὸν ἐπὶ ἀκόσια καὶ ἑβδομήκοντα, ὅτε
 καὶ ἐπελάσει ὁ βασιλεὺς λίθος εἰς τὸν θεμέλιον τῆς
 οἴκου, ἀλλὰ λίθος μεγάλας, πμίνας, ἀπελεκη-
 τας, ἵνα πελεκηθῶσιν, ἕχ' ἑκάστον ἦν τυχόντων
 ἔργων, ἀλλ' ἑκάστον τῶν ἑβραίων ἦν. τὸ το
 γὰρ ἐν τῇ τρίτῃ ἦν βασιλεὺς γεγραμμένων ἐβ-
 ραίων. τότε δὲ ἀφ' οὗ πολλὴν εἰρήνην καὶ B
 ὁ πρὸς τὴν βασιλῆος ἔργον συνεργῆς τῆς οἰκοδο-
 μῆς τῆς ναοῦ, διδὼς ἐαυτὸν τὸς ἕως πρὸς τοῦ
 σπλάγχνου, συμπλεκῶν τὰς μεγάλας, καὶ π-
 * καὶ μίνας λίθος τὰς ἀγίας * καὶ ἀνεῖν τετάρτῃ ἐπὶ
 ἰδρυμένους εἰς τὸ θεμέλιον τῆς οἴκου κυρίως. ὁ γὰρ
 ἀπὸ μὲν τῆς οἴκου ἐπὶ συμπλάσει ὁ οἴκος τὰς ὁγδόου
 μνηστῆ ὁ γὰρ εἶτος ἀπὸ τῆς θεμελιώσεως. ὅθεν ὁ
 ἔπειτα ἔσται ἀφ' οὗ μίνας πρὸς μηδὲν πρὸς τῆς ἰ-
 σότητας οἰκοδομῆς ἀφ' οὗ τέτυκ' ἀλλοῦσα δυσση-
 πτικῆς λόγους φεραζαργῆς φερεῖς τὸ ὡς πρὸς
 * καὶ μεγάλας γραμματέων ἔργων τῆς πρὸς μίνας νῦν
 ἐν τῷ οἴκῳ ἔστιν. ἄρα γὰρ οἱ ἦν βασιλεὺς οὗ
 ἐργαζομένου τῆς πελεκητῆς ἦν μεγάλας καὶ πμίνας
 λίθων, ἀνακαταβύουτες τέρησι βασιλικῆς ἐβ-
 ραϊκῆς ἀποτέλειαι, καὶ ὁ ἑβραϊκῆς ἦν ναοφόρων,
 καὶ λατρίων, καὶ ἑπιταφῆς, τὸ γὰρ ἕως τῆς ἐ-
 ποιήσεως ἦν λίθων, καὶ τῆς ἐπισημώσεως ἦν
 ὁμοίων ὡς ἔπυκν' ἀνακαταβύουτες, ἔργων δὲ τὸν
 ἄλλον ἐν εἰρήνῃ κατασκευάζουσαν οἴκον τὸν θεοῦ
 ἀνακαταβύουσαι ἕως σφύρας, καὶ πλέκεως, καὶ D
 πρὸς τῆς σφύρας σκῆρας, ἵνα μηδὲν ἀκαλοθῆ γα-
 ρυδάδες ἐν τῷ ναῷ τῆς θεοῦ. πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς
 φερεῖς τῆς τῆς λέξ' ἀνακαταβύουσαι, πρὸς δυνατὸν
 ὁ γὰρ ἀνακαταβύουσαι ἕως τῆς ἀνακαταβύουσαι λί-
 θοῖς ἀκροτέμοις φερεῖς ἀνακαταβύουσαι πὸν οἴκον τῆς
 θεοῦ, σφύρας καὶ πλέκεως, καὶ πρὸς τῆς σφύρας σκῆρας
 ἐκ ἀνακαταβύουσαι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ, ἐν τῷ οἰκοδομηθῆ
 αὐτῷ. ἀλλὰ μήποτε οἱ λατρίων ἀνακαταβύουσαι ἕως
 τῆς ἀνακαταβύουσαι, καὶ ἀνακαταβύουσαι ἕως
 τῆς καὶ τὸν ναὸν, ἵνα ἐπιταφῆς ἔργων ἐπὶ τῆς
 ἀνακαταβύουσαι αὐτοῖς τῆς οἰκοδομῆς ἕως καὶ ἀνα-
 καταβύουσαι δὲ πρὸς τῆς οἴκον τῆς θεοῦ μὴ γεγρα-
 μμένη, ἀνακαταβύουσαι ἀνακαταβύουσαι ἕως καὶ ἀνα-
 καταβύουσαι γὰρ, καὶ ἐπιταφῆς ἀνακαταβύουσαι εἰς τὸ μέσον, καὶ
 ἐν τῆς μίνας ἐπὶ τῆς πελεκητῆς. ἐπιταφῆς γὰρ
 ἐργων ἐπὶ ἢ ἐν τῷ ναῷ τῆς θεοῦ αὐτοῖς τῆς ἐπι-
 κῆς ἀνακαταβύουσαι τῆς οἰκοδομῆς κολων μίνας ἀνακαταβύουσαι
 ἵνα ὁ σφῆς ὁ οἴκος βίβλατος ἦ, ὡς εἶπ' ἕως καὶ
 τε circulum aequissimum. Iam vero ut domus hæc sit firma, ædificantur illi quam

A qua per Egyptum cum Iosue mystice
 gesta sunt] Et post annos triginta tes-
 tamenti ad Abraham : ut sint ad Abra-
 ham usque ad principium ædificatio-
 nis Templi, sabbatici, hoc est septen-
 narij, numeri duo : nempe septingentesi-
 mus, & septuagesimus : quando etiam
 mandabit rex [noster Christus septua-
 ginta chiliadibus humeris onera gestan-
 tium, ne obvios, & vulgares tollant]
 lapides, ad domus fundamentum : sed la-
 pides grandes, pretiosos, non scalptos :
 qui non à quibusvis artificibus scalpan-
 tur, sed à Solomonis filijs : nam hoc in
 Regum tertio scriptum invenimus. Tunc
 etiam propter multam pacem, Tyri rex
 Hiram coadjuvat ædificationem Templi,
 datis suis ipsius filijs Solomonis filijs, ut
 scalpant grandes, & pretiosos lapides
 sanctæ domus, etiam in quarto anno, se-
 dentes ad fundationem domus Dei : cæ-
 terum octonario numero annorum com-
 pletur domus, octavo mense octavi ani-
 ni à fundatione. Nihil autem absurdi
 erit, existimantibus præter historiam de-
 clarari per hæc aliud nihil, in medio ser-
 mone verba adhibere, quibus pudore
 perfundantur, & flectantur ad quæren-
 dum in his, ceu literis spiritus, sensum
 spiritu dignum. An regum filij vacabant
 scalptioni grandium, & pretiosorum la-
 pidum, sumpta arte à regia generositate,
 & nobilitate aliena? An etiam numerus
 humeris onera gestantium, & lapidida-
 rum, & præfectorum, ac postremo tem-
 poris præparationis lapidum, rerumque
 similibus vulgariter inscriptus est? Scilicet
 Deo ædificari necesse erat domum
 sanctam, qua in pace construebatur, si-
 ne malleo, & securi, & quovis ferri in-
 strumento, ut turbulentum nihil seque-
 retur in Templo Dei. Proinde rursus
 contra hos, qui literæ serviunt, quæstio-
 nem moveo : qui fieri poterat, ut chilia-
 des octoginta lapidarum cum essent,
 ædificaretur domus Dei lapidibus duris,
 candidis, neque malleo, neque securi,
 seu aliquo ferri instrumento audito in
 domo ipsius, dum ipsa ædificaretur? Vi-
 de vero, ne forte viventes lapicidas lapi-
 des, sine strepitu scæti, & tumultu excin-
 dantur alicubi extra Templum, ut parati
 veniant ad structuræ locum conveni-
 entem. Quin ascensus quidam est cir-
 ca domum Dei non habens angulos, sed
 flexiones rectarum linearum. Scriptum
 est enim : Et ascensus flexuosus erat ad me-
 dium thalamum ; & à medio usque ad ter-
 tium laqueare. Flexuosum enim esse ne-
 cesse erat in Dei Templo ascensum ip-
 sum : linea obliqua ascensu ipso imitan-

pulcherrime vincula quinque per totam domum unius cubiti altitudine : ut innuatur debere nos ascendere in sublime à rebus sensibilibus ad eos sensus, quos divinos vocant : contuendi , ac contemplandi causa res eas , quæ animo cernuntur. Porro beatorum lapidum locus ille esse videtur , qui vocatur Dabitur : ubi arca testamenti Domini erat , & chiographum (ut ita dicam) Dei, nempe tabulæ scriptæ digito ipsius. At tota domus inauratur : Totam enim, inquit, domum auro circumnauaque aueravit usque ad perfectionem domus. Præterea duo Cherubin in Dabitur erant, quod proprie interpretari non potuerunt, qui res Ebraicas in Græcum transfulerunt. Abusively autem quidam hunc locum dixerunt Templum, quod honorabilis Templo existeret. Caterum quæ in domo sunt, sunt tota aurea, in signum, quod mens omnino perfecta accuratam discretionem habeat reum, quæ mente percipiuntur, quæ quoniam omnino pervia, & cognoscibilia non sunt, fabricatur velamen aulae, penitissimis non retectis Leviticum, & Sacerdotum compluribus. Quæ sit autem dignum est, quomodo tanquam rex dicatur Solomon ædificare Templum, & Hiram tanquam architectus : quem accitum recepit Solomon filium conjugis viduæ ex Tyro, & patre Tyrio, & è tribu Nephtalim : faber ætarius, & plenus sapientia, & agnitione ad faciendum omne opus ex ære : qui cum adductus fuisset ad regem Solomonem, fecit omnia opera. Proinde inspicio, an forte Solomon accipi possit in primogenitum omnis creaturæ ; Hiram vero in hominem, quem hic primogenitus assumpsit ab hominum congregatione (sonat enim Tyrij, si eos interpretemur, Continentes) hominem natura genus continentem, qui impletus omni arte, & scientia, & agnitione, adductus est, cooperans primogenito omnis creaturæ, ut ædificet Templum, in quo struuntur etiam portule prominentes, ut splendores lucis Dei capi possint, & ut Ecclesia (quid enim oportet me singula recensere) rationem habens spiritualis domus, & Templi Dei, inveniatur corpus Christi. Ut enim prædixi, sapientia egemus ea, quæ in mysterio est recondita, & quæ soli illi est perceptibilis, qui dicere potest : Nos autem Christi mentem tenemus, ut singula, quæ dicta sunt, spiritualiter interpretemur juxta illius voluntatem, qui disposuit, ut hæc scriberentur. Alioqui etiam singula hæc exponere non est præ-

3. Reg. 6. 21.

3. Reg. 7. 13, 14.

1. Cor. 2. 6.

οικοδομηθέντων ἑνδεσμοὶ αὐτῶν δι' ὅλης οἴκου πάντες ἐν πύλαις τῶν ὕψους, ἵνα ἡ σὸπὴ τῆς ἀνοήτου ἐπιπέρας καλυμμένης θείας αἰδομένης ἀπὸ θεοῦ διδασκῆται ἐν ὕψει τυγχάνουσα, ὡς καὶ κατανοήσῃ τὸ νοητὸν ὑπερβαλλόντων ὅτι λίθων χαλκῶν ἔοικαι εἶναι τὸ κελεύειον δαβείρ, ἔσθαι ἢ κίβωτος τῆς διαθήκης τῆς κυρίας ἦν, ἢ ἡ πύλας αὐτῶν, τὸ χεῖρραφον ἐπιπέρας τῆς θεῆς, αἱ πλάκες γεγραμμένων τῶν δακτύλων αὐτῆς ὁ δὲ οἶκος ὕψους χειρῶν αὐτῶν ὅσον γὰρ, φησὶ, τὸν οἶκον ἀειεὶ ἔχει χειρῶν αὐτῶν στυλοπέρας πύργος τῆς οἴκου. (τὰ μὲν τὶ δύο χεῖρας αὐτῶν ἐν τῷ δαβείρ ἦν, ὅσων ἢ δεδωκῆν) ἐρμηνεύσασαι κυρίας οἱ μεταφρασταὶ εἰς ἑλληνιστῶν (τὰ ἑβραίων) καὶ ἁρρητικώτερον εἰ περὶ ναὸν αὐτῶν εἰρήσασαι ἔσθαι, πμῶν τῶν τυγχάνουσα : πάντα μὲν τῶν χειρῶν αὐτῶν ἐν οἴκῳ γεγραμμένα, εἰς σύμβολον ἔπιπέρας πύργος τοῦ ὡς τῆς νοητῆς ἀκριβῆς ἀπὸ πύργου ἐπιπέρας τῶν πύργων αὐτῶν ἐστὶ βαρῶν καὶ ἰσχυρῶν, οἰκοδομητῶν καὶ πετασμα τῆς αὐτῆς, τῆς πολλοῦ τῆς ἱερέων, καὶ λαβῆναι αὐτῶν ἀποκαλυφθῶν τῶν ἐπιπέρας αὐτῶν ἄξιον ὅτι ἡ πύργος πᾶς αὐτῶν μὲν βασιλεὺς σὸν μὲν καὶ οἰκοδομητῶν ἐν ναὸν λέγειται, ὡς δὲ ἀρχιτέκτων οὐ ἔλαβεν ἀποκαλυφθῶν ὁ σολομών χειρῶν αὐτῶν τῶν ἰσχυρῶν καὶ χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς σουλῆς κεφαλῆς, καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν τύριος, τέκνον χαλκῶν, καὶ πεπληρωμένος τῆς σοφίας, καὶ ἐπιτηρώσεως, τῆς πύργου τῶν ἔργων ἐν χαλκῶν, ὡς εἰρησῆται ὡς τὸ βασιλεὺς σολομών, καὶ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα ἑστῆται δὲ μήποτε ὁ μὲν σολομών εἰς τὸν ἀποκαλυφθῶν πᾶσης κτίσεως λαμβανόμενος διδάσκει, ὁ δὲ χεῖρας εἰς ὃν ἀείληφεν αὐτῶν ἀποκαλυφθῶν ἀπὸ τῆς τῆς ἀποκαλυφθῶν σολομών τῶν οἰκοδομητῶν ἐν ναὸν, ἐν ᾧ καὶ ἡμεῖς οἰκοδομητῶν καὶ ἀποκαλυφθῶν κρυπτῶν καὶ ἀποκαλυφθῶν, ὡς τῶν ἐπιπέρας τῶν φωτῶν τῆς θεῆς σωτηρίας διδασκῆται χεῖρας, καὶ πμῶν λέγειν κατέχευον, ἵνα θεωρηθῆ τὸ σῶμα χεῖρας ἢ ἐκκλησία τῶν λόγων ἔχουσα τῆς πνευματικῆς οἴκου, καὶ ναὸν τῆς θεῆς ὡς γὰρ ἀποκαλυφθῶν τῆς ἐν μυστηρίῳ ἀποκαλυφθῶν μόνος ἢ διδάσκων σοφίας χεῖρας τυγχάνουσα μόνος ἢ διδάσκων εἰπεῖν ἡμῶν δὲ τὸν χεῖρας ἔχουσα, ἵνα ἡμεῖς τὸ βάλανον ἢ οἰκοδομητῶν τῶν αὐτῶν γεγραμμένων πνευματικῶς ἀποκαλυφθῶν τῶν αὐτῶν ἐστὶν ἀνάγνωσμα ἔχουσα τῶν αὐτῶν.

lignis as, & pro lapidibus ferrum: & dabo principes tuos in pace, & episcopos tuos in iustitia. Iniquitas non audietur ultra in terra tua, neque contritio, & miseria in terminis tuis: sed vocabuntur salutare muri tui, & porte tue sculptura. Sol non erit tibi ultra in lucem diei, neque ortus luna lumen praebebit tibi noctu: sed erit tibi Christus lux sempiterna, & Deus gloria tua: non enim occidet tibi sol, & luna tua non deficiet: erit enim Dominus tibi lux sempiterna, & complebuntur dies lucis tui. Hac enim aperte de futuro seculo prophetae filii Israel in captivitate degentibus, ad quos missus est ille, qui dicebat: Ego non sum missus, nisi ad oves perditas domus Israel. Quod si captivi exissent hac in patria sua recipient, quando etiam profelyti ad ipsos venient per Christum, & ad ipsos diffugient, secundum quod dicitur: Ecce profelyti ad te venient per me, & ad te diffugient, perpicuum est, quod captivi qui in Templo fuere aliquando, etiam ad illud rursus redibunt reedificandi, pretiosissimi lapides facti. Nam vincens quispian in Apocalypsi apud Iohannem, promissionem habet, ut sit columna in Dei templo, extra non exiurus. Caterum haec omnia à me dicta sunt, ut breuem saltem intelligentiam habeamus rerum Templi, & domus Dei, & Ecclesiae, & Hierusalem, de quibus singulatim dicere non est praesentis temporis. At accuratissimam, diligentemque vel ad vulgarem usque inquisitionem circa haec faciant hi necesse est, qui non defatigantur legendo prophetias quare in eis spirituales sensum. Sed hactenus de templo corporis sui. Verum enimvero quoniam, Simulatque surrexit è mortuis, recordati sunt Discipuli eius, quod hoc dixerit, & crediderunt Scripturam, & sermoni, quem dixit Iesus, intelligendum est, quod ad textum attinet, Discipulos, postquam Dominus è mortuis resuscitasset, intellexisse quae de Templo dicta fuerant, referri ad passionem eius, & resurrectionem; repetent quod verba illa, In tribus diebus erigam illud, resurrectionem declarabant: quando etiam crediderunt Scripturae, & sermoni, quem dixerat Iesus: cum antea dicti non fuerint credidisse Scripturae, & sermoni, quem dixit Iesus. Nam fides proprie illius est, qui tota anima admittit illud, quod creditur in baptismo. Quod autem ad superiorem intelligentiam attinet, quo-

Matth. 15. 24.

15. 15.

15. 21.

Ioh. 2. 22.

ὁ ἔξωτος, οἴσω σοι χαλκόν. ἀντί τῶ λίθου, οὐδ' ἔσται
 ἡ δόξα τῶ ἀρχηγῶτος σε ἐν εἰρήνῃ, ἡ τῶ ἐπι-
 σκόπῶτος σε ἐν δικαιοσύνῃ. καὶ οὐκ ἀκαιοσύνη
 ἐπ' ἀδικία ἐν τῇ γῆ σε, οὐδέ στυγερὰ καὶ
 ταλαπωρία ἐν τοῖς ὀρείοις σε, ἀλλὰ κληρονο-
 μῶτα σωτήριον τὰ πύργῶτα, καὶ αἱ πόλεις σε γλυμί-
 μα. καὶ οὐκ ἔσται σοι ἐπ' ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡ-
 μέρας, οὐδέ ἀσταθὴ σελήνη σφῆς σοι πῶ-
 νικῶτα. ἀλλ' ἔσται σοι ζῆλος φῶς αἰώνιοι, καὶ
 ὁ θεὸς δόξα σοι. 8 γὰρ δύσταί σοι ὁ ἥλιος,
 καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψεται. ἔσται γὰρ κλέος
 σοι φῶς αἰώνιοι, καὶ πληρωθήσονται αἱ ἡμέραι
 τῶ πνίθῶτος σε. Ταῦτα γὰρ σαφῶς περὶ τῶ μὴ-
 λωτος αἰῶτος παρεφθάνηται τῶς ἐν αἰχμα-
 λωσία ἦσαν ἡοῖς Ἰσραὴλ, ἐφ' ὧς ἦλθεν ἀπο-
 στασίς ὁ λέγων. οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ
 πεσβῶτα τῶ ἀπλωτά οἴκῳ Ἰσραὴλ. εἰ δὲ
 αἰχμαλωτοὶ ὄντες ταῦτα ἐν τῇ πατρὶδι αὐτῶν
 ἀπολύθησαν, ὅτι καὶ παρεστῆσαν παρεστῆ-
 σάντα αὐτοῖς ἀφ' τῶ ζῆλου, καὶ ἐπ' αὐτῶς
 καταφθάνοντα τῶ λεγόμενοι. ἰδὲ παρεστῆ-
 λυτοὶ παρεστῆσανταί σοι δι' ἐμῶ, καὶ ἐπὶ σ
 * κατὰφθάνονται, ἴδωλον ὅτι περὶ τῶ ναὸν τυ-
 χόμεντες ποιοῦ οἱ αἰχμαλωτῶθέντες, καὶ πά-
 λιν ἐκείσε ἐπαλεθθόντα ἀνοικοδομηθῆσόμενοι,
 ημιώτατοι γενησόμενοι λίθων. νικῶν γὰρ
 πε καὶ περὶ τῶ ἰαδύνη ἐν τῇ ἀποκαλύ-
 ψῃ ἐπισημαίεται ἕξ ἡμέρας ἵσταται ἐν τῶ
 ναὸ τῶ θεοῦ, μὴ ἐξῆλυθῆσόμενος ἐξω. ταῦ-
 τα δὲ μοι πρὸς αἰρήνην ἰσθῶ τῶ κἂν ἐν
 θεαχρία πενοῖα γηρόσται ἡμῶς ἦν τῶ πῶ
 ναὸν, καὶ τὸν οἶκον τῶ θεοῦ, καὶ πῶ ἐκκησίου,
 καὶ πῶ ἰεροσολύμοι παρεστῆσαν, περὶ ἂν ἕκ
 ἔστι νῦν λέγειν τῶ μέρας. πῶ δ' ἀκριβεσάπῶ
 καὶ μᾶζι τῶ τυχευτοῦ περὶ ταῦτα ἵσταμῶ
 ἄξιπαιον ποιητοῦ τοῖς μὴ ἀπαυδῶσι περὶ τῶς
 ἐν τῶ ἐντυχευθῆν τῶς παρεστῆσαις ζῆτιν ἐν
 ἐν ἀοπαῖς πνῶματικῶν νεῦν καμάτος. καὶ ταῦ-
 τα μὴ περὶ τῶ ναὸ τῶ σώματος αὐτοῦ. ἐπὶ
 δὲ ὅτι ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησον οἱ μα-
 θῆται αὐτοῦ, ὅτι τῶ τὸ ἔλεγε, καὶ ἐπίσθῶσιν τῇ
 γραφῇ, καὶ τῶ λόγῳ ὅν εἶπεν ὁ ἰησοῦς, ἐκ δικαιοσύ-
 ας καὶ ἡ λέξις, ὅτι οἱ μαθηταὶ μὴ τῶ ἠγέρθηται
 ἐκ νεκρῶν ἐν κέλειον, σκευῆσιν πῶ περὶ τῶ ναὸ
 εἰρημῶνα ἀναφῆρεσάται εἰς τὸ πάθος αὐτοῦ, καὶ
 ἡ αἰάσασιν, ὅτι τῶ, ἐν τεισὶν ἡμέραις ἠγέρσεται αὐτοῦ,
 ἡ αἰάσασιν ἐδάλα, ὅτι καὶ ἵσταται βυσορ τῇ γε-
 φῇ, καὶ τῶ λόγῳ ὅν εἶπεν ὁ ἰησοῦς, παρεστῆσιν ὁ
 μαθητῶν μὴ οἱ περὶ τῶ κέλειον τῇ γραφῇ, οὐδέ τῶ λόγῳ τῶ ἰησοῦς. κείνους γὰρ
 πῶς ὅτι καὶ τὸ βιάπισμα τῶ ὅλη ψυχῇ περὶ ἀεχμῶν τῶ πῶ βυσορ. ὡς δὲ περὶ τῶ ἀνα-

μαθητῶν μὴ οἱ περὶ τῶ κέλειον τῇ γραφῇ, οὐδέ τῶ λόγῳ τῶ ἰησοῦς. κείνους γὰρ πῶς ὅτι καὶ τὸ βιάπισμα τῶ ὅλη ψυχῇ περὶ ἀεχμῶν τῶ πῶ βυσορ. ὡς δὲ περὶ τῶ ἀνα-

1. Cor. 13, 9, 10, 11.

Ioh. 2, 23, 24, 25.

Ioh. 3, 18;

7. 1. 1. pp. 4, 13.

cognitione est dictum: Nunc cognosco ex parte, id etiam consequenter de quovis bono dici arbitror, quorum unum est etiam fides. Quamobrem, Cognosco nunc ex parte; cum vero venerit perfectio fidei, destruetur quod ex parte est; fide ea, quae per formam subsistit longe praecellente illa fide, quae per speculum (ut ita loquar) est, & in aenigmate, perinde atque praesens cognitio. Cum autem esset Hierosolymis in pascha in die festo, multi crederunt in nomine eius videntes, quae faciebat, signa. Ipse vero Iesus non credebat seipsum illis, eo quod ipse cognosceret omnes, nec opus haberet, ut testificaretur quis de homine. Querat aliquis quomodo seipsum non crederet Iesus his, de quibus testatum fuerat, quod crederent: ad quod dicendum est, non his, qui credunt in ipsum, non se credere Iesum, sed his, qui credunt in nomine eius. Differt enim credere in ipsum, ab eo, quod est, credere in nomine ipsius. Itaque qui per fidem non est iudicandus, non iudicatur eo quod credat in ipsum, non eo quod credat in nomine ipsius. Inquit enim Dominus: Qui credit in me, non iudicatur; at non item, qui credit in nomine meo non iudicatur. Nec tamen inquit, Qui credit in me jam iudicatus est. Fortassis enim qui credit in nomine ipsius, credit quidem, quare indignus est, qui iam iudicatus sit, sed minor eo est, qui credit in ipsum. Quam ob causam credenti in nomine ipsius, seipsum non credit Iesus. Ipsum igitur, potius quam suum nomen habeamus necesse est: ne in nomine eius virtutes facientes audiamus, quae ab ipso dicta audierunt, qui gloriabantur in nomine ipsius. Sed confidentius imitatores facti Pauli dicere: Omnia possum in Iesu Christo me corroborante. Illud autem observandum est, quod superius quidem dicat prope esse pascha Iudaeorum, hic vero non in paschate Iudaeorum, sed in paschate Hierosolymis erat Iesus; & illic quidem quando Iudaeorum dicitur pascha, non dictum est dies festus, hic vero scriptum fuisse Iesum esse in die festo: Hierosolymis enim existens Christus in paschate erat, & in die festo multis credentibus etiam in nomine ipsius. Ac profecto illud etiam observandum est, multos dici credere non in ipsum, sed in nomine ipsius: qui vero in illum credunt, hi sunt, qui ambulat per viam arctam, atque angustam ducentem ad vitam, quae a quampaucissimis invenitur. Fieri attamen potest, ut multi ex his, qui in nomine ipsius credunt, recumbant cum Abraham, Isaac, &

ειρηται. ὁρῶν γινώσκω ἐκ μέρους, πόδε δὲ ἔπι πάλαι καὶ ἀπό λαθόν οἶμαι λέγειν. ἐν δὲ τῷ ἄλλων ἢ πίστε. εἰς ἄρ, ὁρῶν πισθῶ ἐκ μέρους, ὅτε μὲν εἴληθ ὁ τέλος τῆς πίστεως ἢ ἐκ μέρους καὶ ἀπορηθῆσθαι, τῆς ἀφ' εἰδῆς πίστεως πολλὰ ἀφ' ἀπορηθῆσθαι τῆς, ἢ ὅπως εἶπω, δι' ἐσπῶν καὶ ἐν ἀνίγματι, ὁμοίως τῆ νῦν γνώσει, πίστεως. αἷς δὲ ἢ ἐν τοῖς ἱεροσολυμοῖς ἐν τῷ πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίσθῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαρῆντες αὐτῷ τὰ σημεῖα αἰ ἐποίη. αὐτὸς ὅ ἰησοῦς οὐκ ἐπίσθῶν αὐτῶν αὐτοῖς ἀφ' ὁ αὐτῶν γινώσκῶν πῶ ἴσθαι, καὶ ὅτι ἢ χρεῖται εἶχεν, ἵνα περὶ τὴν ἑορτῆν αὐτῶν εἰς ἀπορηθῆσθαι. αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τὴν ἑορτῆν περὶ αὐτῶν τοῖς μεμνημένοις πισθῶν ἐπ' αὐτῶν, οὐκ ἐπίσθῶν ὁ ἰησοῦς. λικτέον ὅ ὅπως τῷ ὅτι ἢ ἴσθαι τῶν πισθῶν εἰς αὐτῶν, ἢ πισθῶν αὐτῶν ὁ ἰησοῦς, ἀλλὰ τοῖς πισθῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀφ' ἀπορηθῆ γὰρ τῶν πισθῶν εἰς αὐτῶν, ἢ πισθῶν εἰς ὄνομα αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἀφ' ἴσθαι μὴ χρησθῶν ὁ εἰς αὐτῶν πισθῶν ἢ χρεῖται, ἢ ἴσθαι εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. φησὶ γὰρ ὁ κύριος. ὁ πισθῶν εἰς ἐμὴν ἢ χρεῖται. ἢ ἴσθαι δὲ, ὁ πισθῶν εἰς τὸ ὄνομα μὴ ἢ χρεῖται. οὐκ εἶπεν δὲ φησὶ, ὁ πισθῶν εἰς ἐμὴν ἢ ἴσθαι χρεῖται. πάρα γὰρ ὁ πισθῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, πισθῶν ἴσθαι, εἰς ἴσθαι ἢ ἴσθαι ἢ ἴσθαι χρεῖται. ἢ ἴσθαι δὲ ἐπὶ τῶν πισθῶν. ἢ ἴσθαι περὶ αὐτῶν. ἀφ' ἴσθαι τῶν πισθῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἴσθαι ἢ ἴσθαι. αὐτὸς τῶν πισθῶν μῶλλον, ἢ τῶν ἴσθαι αὐτῶν ἢ χρεῖται δεῖ, ἵνα μὴ τῶν ἴσθαι αὐτοῦ δυναμῆς ποιῶντες, ἀκούσωμεν τὰ ἐπὶ τῶν ἴσθαι μόνον χρεῖται μῶν αὐτῶν εἰρηθῶν. ἀλλὰ τῶν ἴσθαι μῶν μῶν τῶν παλαιῶν γνώμων εἶπεν. πῶντα ἴσθαι ἐν τῶν ἐιδυναμῶν με χρεῖται ἴσθαι. παρατηρητέον ἢ καὶ τῶν ὅτι αὐτῶν μῶν, ἐγὼ γὰρ, φησὶ, ἢ τὸ πάρα τῶν ἴσθαι, ἐπὶ δὲ δὲ οὐκ ἐν τῶν πάρα τῶν ἴσθαι, ἀλλ' ἐν τῶν πάρα ἱεροσολυμοῖς ἢ ὁ ἴσθαι. καὶ ἴσθαι ὅτι ἴσθαι λέγει τὸ πάρα, οὐκ εἰρηται ἑορτῆ. ἐπὶ δὲ δὲ ὁ ἴσθαι ἀναγέγρασθαι ἐπὶ ἐν τῇ ἑορτῇ. ἐν τοῖς ἱεροσολυμοῖς γὰρ τῶν ἴσθαι ἐν πάρα καὶ ἑορτῇ ἢ, πολλοὶ πισθῶντων καὶ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἢ παρατηρητέον γὰρ ὅτι πολλοὶ οὐκ εἰς αὐτῶν, ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πισθῶν λέγονται. οἱ δὲ εἰς αὐτῶν πισθῶντες, εἰς τῶν ἴσθαι καὶ τῶν ἴσθαι εἰσὶν ὁδοῦντες, ἀπάραθῶν εἰς τὸ ζῶν, ὅσων ἴσθαι ὅλιγων διελθῶντων. δυνατῶν μῶν τῶν πολλῶν ἢ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πισθῶντων ἀνακληθῆναι μῶν ἀθεσῶν, καὶ ἴσθαι,

1. 1. 1. 1.

